

ТИЯ, КОИТО ВОДИХА БЪЛГАРСКИЯ

ГЕНЕРАЛЪ М. САВОВЪ
Презъ 1912-1913 г. помощъ на главно-
командв. и командв. съед. IV и V армии

ГЕНЕРАЛЪ Д. НИКОЛАЕВЪ
Патриархъ на родната
войска

ГЕНЕРАЛЪ Н. ИВАНОВЪ
Командващъ II армия отъ 17 IX 1912 г.
до 15 VII 1913 г.

СТАРА-ЗАГОРА. На 19 юлий 1877 г. българското опълчение влиза въ първия си бой срещу 25,000 войска на Сюлейманъ паша и забавя съ почти три недѣли неговото настъпление.

При Стара-Загора — българскиятъ Термопили, 2,500 души се биха срещу десеторно по-силенъ противникъ. Стара-Загора е безпримѣренъ подвигъ, значението на който може да се сравни само съ този на Шипка.

ШИПКА. На 9, 10 и 11 августъ 1877 г. е великиятъ подвигъ на шепата български опълченци, въ който българскиятъ героизъмъ може да се сравни само съ твърдостта на скалите на в. Св. Никола, който опълченцитъ браниха.

На Шипка се реши свободата на България.

СЛИВНИЦА. На 6-и септемврий 1885 г. младата българска войска не само спръ настъпление на противника къмъ София, но го разгроми и отхвърли назадъ. Сливница реши войната презъ 1885—86 г.

ОДРИНЪ. На 13 мартъ 1913 г. българската войска съ открыта сила въ по-малко отъ 24 часа завладѣ първокласната крепость и плени цѣлия ѝ гарнизонъ.

За да изучатъ какъ е била превзета тази крепость, великитъ сили изпратиха веднага свои представители на генералнитъ си щабове. Падането на Одринъ реши войната презъ 1912—1913 г. и прекъснатитъ преговори за

ВЕЛИКИ ИМЕНА

Изъ славнитѣ страници на

ГЕНЕРАЛЪ Р. ДИМИТРИЕВЪ
Командващъ III армия отъ 17 IX 1912 г.
до 21 VI 1913 г. въ Балканската война

миръ въ Лондонъ бѣха подновени. Турция се призна победена.